

تیکبەزینی فیزیک و ئەوپەرفیزیک لە تیفکرینی (تاجەددینی سنۆیی) دا

د. پەھبەر مەحمودزادە

(شنۆ)

خودایە. مرۆف بە زمانی خۆی و بە تیکبەزینی خۆی، بە ھەر سیفەتیک وەسفی خودا بکا، دەبێ تەقدیس و تەنزیهی خودا لەم سیفەتە بکری، واتە ھەرچی مرۆف بلی، خودا ئەو نییە. ھەرچی خەیاڵی مرۆف بپ بکا و چاوی مرۆف ھەتەر بکا، خودا لە سەرۆی ئەو. ھەر لەسەر بنەمای ئەم گرفتە یە کە تاجەددین مەحمودی سنۆیی لە سەرەتای نامیلکە «غایة الامکان فی درایة المكان» دا لە زمان ئەھلی تەریقەتەو دەلی: «ما وحد الله غير الله»، واتە جگە لە خودا خۆی، کەس بە دروستیی خودای بە سیفەتی یەکتایی وەسف نەکردوو، ھەرۆھا دەلی: «انزھک عما وحدک به الواحدون»، واتە تەنزیهت دەکەم لەو یەکتاییە یەکتاپەرستان دەلیین.

ئەوانە گرفتیی گشتیی دیسکۆرسی ئایینین، بەلام تاجەددین ھەر لە سەرەتای نامیلکە کەیدا، خۆی لە بەردەم ھەلەمووتیکە ھەزار بە ھەزاری دیکەشدا دەبینیتەو و بە ھیندیشی ناگری و زۆر بەبێ ترس و بێ منەت بەسەر ئەم کێو پزەدا ھەلەگە پێ و ئالای سەرکەوتنی لەسەر

لە دیسکۆرسی ئایینیدا ھیچ گرفتیکە تیۆری ئەوئەندە چۆنیەتی پێوئەندی و شویندانانی زاتی قەدیم لەسەر بوونەوئەری (حادث)، پڕ لە گری و گرفنچک نییە. ئایینداران بەر لە ھەر سیفەتیک خودا بە سیفەتی خولقینەر دەناسن و ھەموو بوونەوئەران بە سیفەتی خولقینراو دەناسن، بەلام کردەیی خولقاندنی خولقینراو لەلایەن خولقینەرەو لە «کات» یکی دیاریکراودا پوو دەدا. دواي ئەم کاتە گۆرانیکی وەدی دێ کە بەر لەم کاتە نەھا تەبوو کایەو.

پێوئەندی زاتی قەدیمی خودا لەگەڵ ئەم کاتە و لەگەڵ ئەم گۆرانیەدا چۆنە؟ «کات» و «شوین» تاییەت بە جیھانی ماددەن. ویستی خوداش دەرھەق بەم جیھانە لەناو ئەم کات و ئەم شوینەدا وەدی دێ کە تاییەت بەم جیھانە ماددییەن، کەوابوو پرسیار ئەوئەییە زاتی قەدیم چۆن بەبێ ئەوئەیی گۆرانی بەسەردا بێ، بپیارە ئەزەلییەکانی دادەپزێنە ناو پزێگەیی کاتەو و لە بەستینی میژوودا وەگەر دەکەون؟

گرفتیکە دیکەیی گوتاری ئایینی گرفتیی وەسفی

ده چه قينئى. گرفتى تاييه تى تاجه ددين ئه وه يه
خوى له گه ل پرسىكى فله سفى ده سته وه يه خه
ده كا، به لام هر له وكاته دا گوتارى فله سفى
به پرهمى نانسئى. ده گز باسىكى فله سفى
ده چئى، به لام ناشيه وئى نه كه م و نه زور له
كه رسته كانى فله سفى باوى ئه و سهرده م
كه لك وه ربگرئى.

تاجه ددين راهاتوى ئه و نهرينه يه كه «تهافت
الفلاسفه» ئى نىمام محهمه دى غه زالى پئى
نوسراوه: واته نهرينى شكاندنى پچكه يه كى
ديكه بؤ تيفكرين، جگه له و پچكه يه
فله سفى مه ششاء دا به ئتابوو، ئه مه هه مان
سهرچاويه كه كه سانىكى وه ك نىمام ئه حمه دى
براى نىمام محهمه دى غه زالى و عه ينولقوزاتى
هه مه دانى ناويان لئ خواردوو ته وه، كه وابوو
سهر نيه كه ناميلكه تى تاجه ددين به هه له
وه پال عه ينولقوزات وه بدرئى، چونكه ئه وانه
هه موويان راهاتوى گوتارىكى وه ك يه كن، هر
بؤيه ئه گهر هيممه تى مامؤستا نه جيبى مايلى
هيره وى نه بوويه و به به لگه تى نوسخه ناسانه و
كتيبناسانه و گوتارناسانه نه چه سپاندايه كه
خاوه نى «غاية الامكان» (تاجه ددينى شنؤيى)
يه نه ك عه ينولقوزاتى هه مه دانى، رهنگ بوو
ناوى تاجه ددين شنؤيى هه تا هه تايه له ميژووى
تيفكرينى پوزمه لاتيدا وه ك ناوى زور بيرمه ندى
هه لكه وته تى ديكه مان كوئر بووبايه وه.

راسته ئه و بيرمه ندانه تى ناويان هات،
په روه رده تى گوتارىكى وه ك يه كن، به لام ئه و
تيؤرييه تى تاجه ددين له «غاية الامكان» دا
دايده هئى له هه موو ميژووى تيؤلؤزى ئيسلامى،
ته نانه ت غه يرى ئيسلاميشدا تيؤرييه كى تاقانه يه .
تاجه ددين خؤيشى به متمانه به خؤبوونىكى
سهره وه باسى تيؤرييه كه تى خوى ده كا. جارئى بهر

له هر بابه تىك سهرنج بده نه ناوى ناميلكه كه تى:
«غاية الامكان فى دراية المكان». تاجه ددين پئى
وايه غايه تى ئىمكان، واته ئه وپه پى ده رته تان بؤ
باسكردى راسته قينه تى شوين و كات، هر ئه وه يه
كه خوى باسى كردوو و ناكريئ له سه رووى ئه م
ده رته تانه بير له ده روويه كى پوونتر و به رفراونتر
بؤ وروژاندنى ئه م باسه بكرئته وه. شئويه
وه ده نگ هاتنى تاجه ددين له م ناميلكه يه دا به
چه شنئيكه كه خوى له ره فرفه فان ده بينئى و خوى
به راهه ستاو له سهر لووتكه كانى زانست ديته
به رچاو، نه ك به دانىشتوى داوينى لاي خوار و
به رقه دى كيوى مه عريفه .

به لام پرسىار ئه وه يه كه تاجه ددين بؤ زياد
له وه موو باسه تيؤلؤزىكه باسى «شوين»
ده كا؟ باسى شوين عاده تهن باسى فيزيكه نه ك
ئه وپه رفيزيك. ئايا باسكردى شوين ده توانئى
گرئيه ك له گرئيه كانى تيؤلؤزى بكاته وه؟ وه لامى
تاجه ددين به م پرسىاره نه ك هر ئه رييه، بگره
ده لئ نه ئينى هه موو نه ئينيه كان له كردنه وه تى
ئه م گرئى پوچكه تيؤرييه دا خوى هه شار داوه
و بيتو كه سيك مه ته لئ چيه تى شوين - ي بؤ
هه لئى، ده زانئى چؤن زاتى قه ديمى خودا پئيش
ئه وه تى مووسا بوونى پئى به خشرابئى و بهر
له وه تى كيوى توور هه بوويئ به مووساى گوتوو
«فاخلع نعليك» و بؤچى مووسا ئه م گوتيه تى
به عيبرى بيستوو و به بئى بوونى عيسا چؤن
عيساى دواندوو و عيسا به سريانى بيستوو
و بهر له بوونى محهمه د چؤن قسه يه تى له گه ل
كردوو و دواتر محهمه د ئه و قسه تى به عه ربه تى
بيستوو؟ (١) پرسىارى گشتى له لاي تاجه ددين
ئه وه يه چؤن خودا هه موو ويستراوه كانى - ئه وانه تى
بوون و هه ن و ده بن - تى هر به ويستىك هه تا
ئه به د هئنايه كايه وه؟ تاجه ددين ده لئ كليلى

ئەم زانينە لە چيپەتەي باسي شويندا خۆي
 حەشار داوھ (۲) ناسيني زۆربەي سيفاتي خودا
 و چۆنيەتەي قەديم بووني قورئان لە پوانگەي
 تاجەددينەو بەندە بە ئاگادار بوون لە چيپەتەي
 شوين. ئەگەر کەسيک بزانی راستەقینەي شوين
 چيپە و شويني خودا چۆنە، لە نهيئي ئەم
 پرسيارانەش دەگا.

تاجەددين سەرەتا باسي جوداوازيپەکی مێتۆدۆلۆژيک
 لە نيوان خویندەنەوێ خۆي و خویندەنەوێ
 فەيلەسووفان و موعتەزيليپەکان دەکا و دەلێ ئەم دوو
 مێتۆدۆلۆژيپە پێک پێچەوانەي يەکتەر. لە پوانگەي
 تاجەددينەو فەيلەسووفان سەرەتا ئامرازەکان
 دەبينن و سيفەتەکان وەپال ئامرازان دەدەن،
 دواي ناچارن بۆ ئەوێ سيفەتەي وەک سيفەتەي
 ئامرازەکان وەپال خودا نەدەن، حاشا لە سيفاتي
 خودا بکەن: ئيمە خواوون بوونين [کەوابوو] ناکرێ
 بلين خودا [هەر بە سيفەتەي خواوون بووني ئيمە]
 خواوون بوونە. ئيمە زانين، [کەوابوو] ناکرێ بلين
 ئەو [هەر بە سيفەتەي زانا بووني ئيمە] زانايە.
 ئيمە خواوون توانايين، [کەوابوو] ناکرێ بلين [هەر
 بە سيفەتەي بەتوانايي بووني ئيمە] ئەو بەتواناييە،
 بەلام هەر لەم کاتەشدا بيپەري لە بوون و بئ
 توانايي و بئ زاناييش نيپە. (۳) ئەمە بۆچووني
 فەيلەسووفەکان و موعتەزيليپەکانە. تاجەددين ئەم
 قسانە بە نمونەي سەرليشيووي دەزانن. دەلێ
 بە پێچەوانەو، ئيمە لە مێتۆدۆلۆژي خۆماندا لە
 «اثبات قدم» ئەو دەگەين بە «اسقاط حدث»،
 واتە کەسي عاريف، وەها تيشکي دەرکەوتنی خودا
 لە روح و گيانيدا رەنگ دەداتەو کە غەيري خودا
 لەبەر پووناکايي ئەو تيشکەدا نموودي نامينن، واتە
 سيفەتە بەرزەکان سەرەتا بۆ خودا دەچەسپينن و
 دواتر لەوانی دیکەي دەستيننەو. لە مێتۆدۆلۆژي
 فەيلەسووفاندا بە پێچەوانەو، سيفەتەکان بۆ شتی

دیکە دەچەسپينن و دواتر لە خودای دەستيننەو.
 (۴)

خالیکي زۆر سەرنجراکيش ئەوێ کە تاجەددين
 بۆ وەسفي فەيلەسووف و موعتەزيليپەکان کەلک
 لە وشەي «ئەحوول»، واتە خييل وەرەگرێ.
 خييل، يەک بە دوو دەبينن. مەبەستی ئەوێ،
 چونکە ئەوانە سەرەتا ئامرازەکان دەناسن،
 دواي دەيانەوي خودا بناسن، راستيپەکەي يەک
 بە دوو دەبينن، واتە زۆر بووني ئامرازەکانيان
 ديته بەرچاو، بەلام يەک بووني خودايان ناپەتە
 بەرچاو. حەوت سەد سالی دواتر زانايەکی کوردي
 دیکە، لە بەگژداچووني موعتەزيليپەکان پێک بە
 سيفەتەي خييل و ئەحوول وەسفيان دەکا و هەر
 ئەو قسەي تاجەددين دەکاتەو و دەلێ: ئەوانە
 لە جياتي ئەوێ سەرەتا خودا ببينن، لەپيشدا
 سەبەبەکان دەبينن. تومەز بە ئەحوول زانيني
 موعتەزيليپەکان لە گوتاري ئەشعەريدا شتيکی باو
 بوو. دەلێن نالی (مەلا خدری شارەزوري) ئەم
 شيعرەي خوارەوێ بۆ بەرپەچدانەوێ بۆچوونە
 موعتەزيليپەکانی موفتي زەهاوی - کە ئەویش هەر
 زانايەکی هەلکەوتەي کورد بوو و موفتي گەورەي
 بەغدا بوو - نووسيوو:

ئەحوولي تەفرەقە نەزەر تەقويپەتەي سەبەب دەکا
 عاريفي وەحدەت ئاشنا لەم قسەي ئەدەب دەکا
 بەندە ئەزەل بە خەنتي خۆي قابيلي قيسمەتەي بوو
 ئيستە بە ئيفتيزاي عەمەل جيگەي خۆي تەلەب دەکا
 داري ئيراک و داري هيند هەر دوو کە عوودە ئيسميان
 هەمدەمي سوننەتە ئەوهم مەيلي ئەبوولەهەب دەکا
 سەم و نەسيبي ئەسليپە، بەحسي گياھ و گل نيپە
 تووتنە خەرجي سووتنە، مۆدەنە ماچي لەب دەکا
 لەومەي زەمان دەکەي کە بۆچ خواري پاستي دەوي
 غافلي دەستی پاستي خۆت، خزمەتەي دەستی چەپ دەکا

لیره دا تاجه ددین به بیئ ئه وهی به ئاشکرا باس بکا، پیشه کییه کی باشی بۆ چوونه ناو باسه که دارشتووه. به شیکی زۆر له زانایانی ئیسلام، باسکردنی شوین بۆ خودا به دوست نازانن. له پوانگهی ئه وانه وه شوین و کات له تایبه تمهندی شتی ماددییه و خودا که غیری ماددییه، نه شوینی هیه و نه کات. تاجه ددین که ره کهیه تی بلئی ئه وه پیک له میتودۆلۆژی موعته زیله و فهیله سووفه کانه وه سه رچاره ی گرتووه: واته ئیمه سه ره تا شوین و کات بۆخۆمان ده چه سپینین دوایی ناچارین بۆ ته نزیهی خودا، ئه وه ی بۆخۆمان چه سپاندوو مانه له خودای بستینیه وه. بۆچی هاوکی شه که پیچه وانه نه کهینه وه و پیمان وانه بیئ شوین و کاتی راسته قینه ئی ئه وه و ئیمه چی و امان پیئ نه برپاوه؟ به م شیویه له تیرمینۆلۆژی تاجه ددیندا زاراوه یه کی تازه له دایک ده بیئ که بۆ زۆریه ی زانایانی موسلمان زاراوه یه کی نامۆیه: مکان الله.

تاجه ددین چۆن ده توانی سه لماندن شوین بۆ خودا بکا به بیئ ئه وه ی له شیوازی ئۆرتۆدۆکسی تیۆلۆژی ئیسلامی - واته پابه ند بوون به ده قی قورئان و سوننه ت - لایدا؟ تاجه ددین سه ره تا له ده قی قورئان و سوننه تدا باسی ئه و ئایه ت و فه رمودانه ده کا که ده لاله تی شوین بۆ خودایان تیدا یه و ده گا به مه که کۆده نگی ئوممه ت هه تا ده وری تابیعینی تابیعینیش هر له سه ر سه لماندن شوین بۆ خودا بووه، ته نانه ت موعته زیلیه کانی ش له و سه رده میدا، له م کۆده نگیه لایان نه داوه. تاجه ددین لیره دا که لک له به لگه یه کی میژووی وه رده گری و باسی پیکه وتیکی زه مانی ده کا، که عاده تن ئه هلی که لام به لگه ی وایان نه هیئاوه ته وه. تاجه ددین باسی ئه بولقاسمی به لخی که وره ی موعته زیلیه کان ده کا که له کتیبی خۆی - «مقالات فرق اهل القبلة» دا

ده لئ: «ابتدأت بتألیف هذا الكتاب سنة تسع و تسعين ومائتين الهجرية» تاجه ددین ده لئ بۆیه ئه بولقاسم ئه و پیکه وته ی نووسیوه هه تا خه لکی دوا ی وی بزانی هر بۆچوونیک دواتر به پیچه وانه ی ئه م بۆچوونانه پمینیان پهیدا کرد، په نگی بیدعه ت و لاده ر بوونیان پیوه دیاره. من له به لگه هیئاوه له هیه چ کتیبیکه که لامیدا نه میدیوه میژووی نووسینی ئه و کتیبه وه که به لگه باسی بکری.

تاجه ددین ده لئ سی جۆر شوین هیه. یه که م شوینی جهسته یه، دووم شوینی روحه، سییه م شوینی خودایه. شوینی جهسته خۆی به سه ر سیئ چه شندا دابه ش ده بیئ؛ شوینی جهسته ی چر. شوینی جهسته ی ناسک و شوینی جهسته ی ناسکتر. شوینی جهسته ی چر عه رزه. له م چه شنه شوینه دا به ریه ک که وتن و که وتنه به ر یه ک هیه. جهسته کان له م شوینه دا جئ له یه کتر ته نگ ده کن و تا یه کیکیان لانه چئ، ئه وی تر ناتوانی له جیی ئه و دابنیشئ. شوینی جهسته ی ناسک شوینی بایه. لیره شدا هر که وتنه به ریه ک هیه؛ بهیینه پیش چاوی خۆت هه بنانه یه ک هه تا له بای پیشوو به تال نه بیئ، بای دیکه ی ناچیتئ. ئه وه ی بۆ شوینی جهسته ی چر دووری و مه ودا یه بۆ ئه میان نزیکیه. ئه و مه ودا یه ی له وئ به دوو مانگ ده برئ لیره به سه عاتی ک بر ده کری. ده نگی هه وره تریشقه به چاوترووکاندنیک پنگایه کی زۆر ده برئ. شوینی جهسته ی ناسکتر شوینی تیشکه. هر مه ودا یه ک بۆ شوینی جهسته ی ناسک دووره بۆ ئیره نزیکه، چونکه هه رکه رۆژ سه ر له که ل وه در دهنئ، ئه وه نده ی بلئی یه ک و دوو تیشکی ده گاته ئه و په ری ئاسۆ. ئه گه ر تیشک به رۆیشتنی با، ئه و مه ودا یه ی برپیا، وا زوو نه ده گه یشته رۆژئاویه، که وابوو تیشک شوینیکه دیکه ی هیه

جگه له شوینتی با. جگه له مه نه گهر چرایه ک بهینه ناو هۆدهیه کی پر له با، تیشکی چراکه به بی نه وهی پښووستی به مه هه بی هۆده که له با به تال بی، هه موو دیوه که ده گریته وه، که و ابو له ناو بادا تیشک شوینتیکی ناسکتر له شوینتی بای هه یه. هه رگیز با ناتوانی بجپته شوینتی تیشک، چونکه له تیشک چرتره. تیشکیش ناتوانی بجپته شوینتی با؛ له بهر ناسکی.

نموونه یه کی دیکه: حه قیقه تی ناگر گهر ما و سووتاندنه. سروشتی ناگر دژی سروشتی ناوه. دوو دژیش ناتوانن پیکه وه کۆ بینه وه، به لام بزانه له ناو ناوی گهرمدا ناگر هه یه. نه وه ناگری ناو ناوه کولیوه که یه که ده ستت ده سووتینتی. نه دی نه مانگوت ناو و ناگر له شوینتیکدا پیکه وه کۆ نابنه وه؟ که و ابو بزانه ناگر له ناو ناودا شوینتیکی دیکه ی هه یه بیجگه له شوینتی ناو. له شوینتی ناودا ناگر نییه و له شوینتی ناگردا ناو نییه، به لام نه م دوو شوینته وه ها تیکه زیون ناتوانی چۆر پیک له و ناوه ده ستنیشان بکه ی و بلای نییه نه ناوه به بی ناگر، یان نه مه ناگره به بی ناو. نه پیکه وه نووساون و نه لیکیش جودان.

له م شوینته دا به ریه ک که وتن و که وتن به ریه ک نییه، چونکه نه گهر له مالیکدا چرایه کت هه لکرد، تیشکی چراکه هه موو مال که ده گریته وه، نه گهر سه د چرای دیکه شت هینا، نه وه به بی نه وهی پښووست بکا چرای به ری بکوژینیه وه، تیشکی سه د چراکه هه موو له شوینتیکدا کۆ ده بنه وه، به لام له م شوینته دا دووری و مه ودا هه یه، چونکه نه گهر مه ودا که زور دوور بوو، تیشکه که به جار پیک حوکمی نامینتی.

جۆری دووه می شوین، شوینتی شته روحیه کانه، نه ویش خۆی چنه د لکی لی نه بیته وه. شوینتی شته روحیه نزیکه کان و نیوه نجیه کان و

به رزه کان و دواتر له هه مووان شوینتی روحی مرۆفه. هه رچه نه دی شته روحیه کان ناسکتر بن، شوینته که شیان ناسکتره. هه ندیک له م شته روحیه کانه هیند ناسکن چۆن به ده رکه دا تیده په رن هه ر ناواش به دیواردا تیده په رن؛ چۆن له جیگه یه کی پان و پۆرپدا جیگه یان ده بیته وه، ناواش له ناو گرپه به ردیکی په قدا جیگه یان ده بیته وه. له هه مووان ناسکتر روحی مرۆفه. هه یچ به دیهینراویک له ناسکیدا ناگاته روحی مرۆف، که و ابو روحی مرۆف نه به جهسته یه وه نووساوه و نه لای جودایه. نه له ناویتی و نه له ده ره وه یه تی، به لام به م هه موو ناسکییه وه لیتره شدا جۆر پیک له مه ودا و دووری بوونی هه ر هه یه.

شوینتی خودا هه یچ کام له م شوینتانه نییه. خودا نه ده چپته ناو نه م شوینتانه، نه ریگیان ده بی و نه ته ریبیان ده بی. شوینتی خودا له سه رووی هه موو نه م شوینتانه یه. له شوینتی خودادا به هه یچ کلوجیک مه ودا و دووری نییه. مه ودا ی نیوان به رزترین به رزه کان هه تا نه ویتترین نه ویه کان ده بیته نوخته یه کی نه م شوینته و نه م شوینته نه دریزایی هه یه و نه پانایی و نه قولایی. چه پ و راست و خوار و سه ر و پیش و پاش لیتره دا نامینتی.

تاجه ددین ده لئی نه گهر مرۆف روحی خۆی خاوین بکاته وه و به موو له پچکه ی پیغه مبه ر لانه دا ده توانی جهسته ی تیکسمرای خۆی بکیشیتته ناو شوینتی جهسته ناسکه کان. نیشانه ی نه وه یه بقوانی (طی ارض) بکا (زه وی بپرئ)، واته به چرکه ساتیک له شوینتیکه وه بۆ شوینتیکی دیکه بجی، له مه ش زیاتر ده توانی جهسته ی بکیشیتته ناو شوینتی شته روحیه کان. نیشانه که شی نه وه یه بجپته ناو ناگر و نه سووتی، چونکه به شوینتی روحدا ده چپته ناو ناگر و شوینتی روحیش ناگری لی نییه.

ئىستا كه له قورئاندا هاتوو: «نحن اقرب اليه من حبل الوريد»، يان «واذا سألك عبادي عني فاني قريب»، يان «ما يكون من نجوى ثلاثة الا هو رابعهم و لا خمسة الا هو سادسهم و لا ادنى من ذلك و لا اكثر الا هو معهم اين ما كانوا» نزيك بوونى خودا له ئينسان و پيکه وه بوونى مرؤف و خودا به بئ ئه وهى خودا له شوينى مرؤفدا بئ، چؤن دهگونجئ؟ تاجه ددين ده لئ جهستهى مرؤف له ماکه کانى خوئل و ئاو و ئاگر و با پيکهاتوو. گيانيشى ههيه. خوئل له جهستهى مرؤفدا ههيه. له م خوئلدا ئاو شوينئىکى ههيه، ناسکتر له شوينى خوئل، چونکه ئه م دووانه له شوينئىکدا پيکه وه کو نابه وه. له م ئاوه شدا با شوينئىکى ههيه ناسکتر له شوينى ئاو. له با - شدا ئاگر شوينئىکى ههيه ناسکتر له شوينى با. له م ئاگره شدا گيانى مرؤف شوينئىکى ناسکتر له شوينى ئاگر ههيه. له گيانى مرؤف شدا خودا شوينئىکى ههيه ناسکتر له شوينى گيان. ئه مانه هيچيان له شوينى ئه وهى دیکه دا نين. له روانگهى تاجه ددينه وه ئه مهيه نهينى ئه وهى خودا له گه ل ئيمه يشه و له شوينى ئيمه شدا نييه.

تاجه ددين دواى هه نديک باسى زؤر شيرن و سه رنجراکيشى دیکه دئته سه ر باسى کات. ئه و بو کاتيش دابه شکاریى تاييه ت به خوئى ههيه. ده لئ کاتيش سئ جوئى ههيه. کاتى جهسته و کاتى پوج و کاتى خودا.

کاتى جهسته خوئى دوو چه شنى لئ ده بيته وه. کاتى جهستهى چر و تيکسمپاؤ. ئه م چه شنه کاته له جوولئى ئه فلاکه وه سه ره لده دا. وهک ده لئين پار و ئه مسال و دوينئى و ئه مرؤ و سه بهى. يهک دريژ و يهک کورت. يهک پابوردوو و

يهک نه هاتوو و يهک ئيستا يه. ليژه شدا به ريهک که وتن و جي پيک ليژ کردن ههيه. هه تا دوينئى نه پويشتوو ئه مرؤ ناتوانئ بئ و هه تا ئه مرؤش پانه برئ، سه بهى نانه نگوئ. چه شنى دووه مى کاتى جهسته کاتيکى ناسکتره. ليژه شدا هه ر کورتى و دريژى و پابوردوو و ئايينده و ئيستا ههيه، به لام ئه وهى ليژه دا به کورتى ده کرئ له کاتى جهستهى تيکسمپاؤدا زؤرتر ده خايه نئ.

جوئى دووه مى کات کاتى پوجه که ئه ويش هه ر زؤر چه شنى لئ ده بيته وه که چه شنيکيان کاتى مه لايکه تانه. ليژه دا جي پيک ليژ کردن و که وتنه به ريهک نييه. له م کاته دا هه زار سالى پابوردوو له گه ل هه زار سالى داها تو له کاتيکدا پيکه وه کو ده بنه وه، به لام ئه م کاته له پرا نه وه دئ و شتى له پرا نه وه ها تو ناتوانئ شتى له پرا نه وه نه ها تو دا بگرئ و ده وهى بدا، به لام جوئى دیکهى کات، کاتى خودايه. له م کاته دا نه پابوردوو ههيه و نه داها تو، ئه زه ل و ئه به د تييدا نوخته يه که. وهک چؤن له باسى شويندا گوئى هيچ گه رديله يهک له گه رديله کانى جيهان نييه که له شوينى خودا دوور بئ، ليژه شدا هيچ کاتيک له مه وداى نيوان ئه زه ل هه تا ئه به د نييه که له ئه مر و بريارى خودا دوور بئ، که و ابو خودا له ناو کاتدا ئه مر ده کا و گيرؤدهى کاتيش نابئ. محهمه د قورئانى له ئه شکه وتى حه را و له سالى ٦١٠ زايينيدا بيست، به لام ئه م که لامه هه ر قه ديم بوو و له م کاته دا نه گوورا که پيغه مبه ر هه ستى پئ کرد. تاجه ددين ده لئ خه لکى لادهر چونکه به م نهينيه نازانن، حاشا له قه ديم بوونى قورئان ده که ن و ده لئين کاتيک مووسا نه بووه و کئوى توور نه پرسکاوه، خودا چؤن له کئوى توور قسهى له گه ل کردوو. تاجه ددين ده لئ ئه وانه جگه له شوينى تاييه ت به نازه لان هيچ شوينئىکى دیکه نانا سن و ريگه يان

نهکه وتووته کاتی تایبته به پوج .

له و کاته وه سیپاره ی «غایة الامکان» ناسراوه، زۆر بیرمه ند نه ندیشه کانی دووتوی ئه م نووسراوه یان شه نوکه و کردوه . دوکتۆر غولامحوسینی ئیبراهیمی دینانی به تیروته سه لی لئی دواوه، نه گه رچی بۆ یه کلا نه بووه ته وه که ئه م نووسراوه یه هی عینولقوزاته، یان هی تاجه ددین، به لام به ناشکرا ده لئ ئه م بۆچووانه له میژووی فه لسه فه و که لامی ئیسلامیدا بئ وینه ن. دینانی تیوری مه کانی ناو ئه م سیپاره یه له گه ل تیوری مؤنادی لایب نیتس هه لده سه نگین و ده لی نه گه رچی مؤناد، مه کان نییه، به لام ویکچوونیککی زۆر له نیوان ئه م دوو تیورییه دا به دی ده کرئ. (۵)

دوکتۆر علینه قی مونزه وی تیورییه که ی تاجه ددین له گه ل تیوری هانری بیزگسۆن ده رباره ی کات به راورد ده کا و ویکچوونیکیش له نیوان باسی تاجه ددین له مه ر کات له گه ل تیوری رژه یی کات ده بینئ که له سه ره تای سه ده ی بیسته مدا داهینرا. (۶)

کاتیکی بیر له به رزیی نه ندیشه کانی تاجه ددین و ساکار بوونی هه لومه رچی ژیانی ئه و له ولاتیکی وه ک کوردستان ده که مه وه، بۆچوونیککی م. مه سهوود محهمه دم بیر ده که ویتته وه . مامۆستا له چه ند نووسراوه یدا بۆ به رپه رچدانه وه ی ئه و بۆچوونه ی مارکسیزمی ئورتۆدۆکس که ده لئ هه لومه رچی ژیانی ماددی وه ک ژیرخان، پووخانی نه ندیشه ی مرۆف دیاری ده کات و ده لئ ئه و هه موو که له بیرمه نده ی له کۆمه لگه ی ساکار و سه ره تای کوردستان له سه ده کانی رابوردوودا سه ریان هه لداوه، ئه و تیورییه به ئاسانی هه لده وه شیننه وه . مامۆستا ده لئ به رزیی نه ندیشه ی بیرمه ندی کورد و نزمیی دۆخی ژیانی ماددییان به ه یچ شیوه یه ک هاوپیژه و هاوشیوه ی یه کتر نه بوونه . ئه و گه وره پیاوانه له و ماله فه قیرانه و له و حوجره

قورپاناه وه په روه رده بوونه و به رزترین لووتکه کانی زانستیان شکاندوه .

په راویژه کان:

۱ - مجموعه آثار فارسی تاج‌الدین اشنویی، مقدمه، تصحیح، تعلیق، نجیب مایل هروی، کتابخانه طهوری، ۱۳۶۸، ل ۵۲.

۲ - شناخت آن سرالاسرار، کلید کنوز معرفت است. ل ۴۸.

۳ - سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۵.

۴ - همه صفات کمال و نعوت جمال و جلال در حق جل جلاله اثبات کردند و از غیر او نفی آن واجب دیدند. گفتند: عالم اوست دیگران همه جاهل، قادر اوست دیگران همه عاجز، بل که موجود بحقیقت اوست دیگران همه معدوم.

۵ - دفتر عقل و آیت عشق، جلد دوم، غلامحسین ابراهیمی دینانی، طرح نو، ۱۳۸۱، صص ۴۵۷-۴۳۲.

۶ - ریشه‌ها و اندیشه‌ها، مقاله‌هایی در تاریخ و اندیشه ایرانیان، دکتر علی‌نقی منزوی، انتشارات مهریستا، ۱۳۹۷، صص ۵۳-۴۰.

* ئه و بابته له یه که مین فیستیفالی پامان، له ۲۰۲۳/۱۲/۱، له هه ولپه ره ک پانتلیک پیشه که ش کراوه .